

Υπάρχουν ψυχοκοινωνικά φαινόμενα που με την ολοκλήρωσή τους μορφοποιούν νέα σχήματα και δομές σε θεσμούς και θεσμικά όργανα κοινωνιών. Τέτοιου είδους φαινόμενα είναι δύσκολο, ίσως και ακατόρθωτο, να τα μελετήσει και να τα αξιολογήσει κανείς με επιτυχία την ώρα που βρίσκονται σε εξέλιξη. Τα φαινόμενα που βιώνει εδώ και μερικά χρόνια η Ελλάδα ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία και τόσο οι αιτίες τους όσο και οι μακροχρόνιες επιπτώσεις τους για τη χώρα μας, την ευρώ ζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση και ολάκερο τον Δυτικό κόσμο είναι ακόμη...ασαφείς!

Φτωχοί εναντίον πλουσίων; Περιθωριακοί λευκοί και έγχρωμοι μετανάστες εναντίον λευκών; Μουσουλμάνοι εναντίον Χριστιανών;

Μακάρι να είναι, απλά, προτροπή φτωχών προς πλούσιους να αφήσουν στην άκρη το χαβιάρι των δεξιώσεων, να χαμηλώσουν τους προβολείς καταγραφής της «χλιδής» τους, να νοιαστούν για αυτούς ο ιδρώτας των οποίων τους παρέχει το «ποθητό» LIFE STYLE...

Πόσο εύκολα οι σύγχρονοι Έλληνες μεγαλοαστοί λησμόνησαν την ιλαροτραγική αντίληψη της πραγματικότητας τύπου «αφού τους έλειψε το ψωμί, γιατί δεν τρώνε παντεσπάνι» που είχε διατυπώσει η Μαρί Αντουανέτ...

Δεν χρειάζεται να παραθέσω στατιστικά στοιχεία που αφορούν στο πόσα εκατομμύρια Έλληνες ζούνε κάτω από το όριο της φτώχειας, πόσες εκατοντάδες χιλιάδες είναι επίσημα γραμμένοι στις λίστες ανεργίας του ΟΑΕΔ και πόσοι είναι άνεργοι χωρίς να είναι...δηλωμένοι, ούτε ότι ΕΞΙ στους ΔΕΚΑ φέτος δεν θα κάνουν διακοπές λόγο...ανέχειας!

Δεν προτίθεμαι να σας κουράσω με επίσημα στοιχεία που αφορούν στην διάλυση της αγροτικής μας υποδομής, στο σβήσιμο της ραχοκοκαλιάς της οικονομίας μας που αποτελούσαν στη Θεσσαλονίκη και τον ευρύτερο Βόρειο-Ελλαδικό χώρο οι Μικρό –Μεσαίες

– Επιχειρήσεις και στον ευρύτερο ελλαδικό χώρο μεσαίου μεγέθους βιομηχανικές μονάδες που ήδη έπαψαν να λειτουργούν αφήνοντας στο δρόμο ενάμιση εκατομμύριο ανέργους.

Δραματικά τα ελλείμματα του Εθνικού μας ισοζυγίου εισαγωγών – εξαγωγών, ανύπαρκτη στο μείον η οικονομική ανάπτυξη, ένας στους δύο πτυχιούχους χωρίς απασχόληση και άντε να μαζέψουν οι Τραπεζίτες τα πολυδιαφημισμένα καταναλωτικά δάνεια που πνίγουν εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικών οικογενειών.

Μετρήστε, όμως τις καφετέριες που ξεφυτρώνουν από το πουθενά καθημερινά, όπου για ώρες ολόκληρες οι νέοι μας, σκοτώνουν την ανία και κουβεντιάζουν τα πτυχία τους πίνοντας φραπέ.

Βουλιάξαμε με γοργούς ρυθμούς σε μεγέθη απίστευτα στην ανέχεια, και την ανεργία, δεν μπορούν πια να ωραιοποιήσουν την εικόνα όπως το έκαναν για πολλά χρόνια οι κρατικοδίαιτοι «ανεύθυνο-υπεύθυνοι» των διαφόρων Κρατικών οργάνων και οργανισμών, στους νέους με πτυχία, στους νέους και τις νέες χωρίς πτυχία, στις δραματικές ηλικίες εκείνων που δεν πρόλαβαν και δεν θα προλάβουν την συγκομιδή των απαραίτητων για συνταξιοδότηση ενσήμων...

Μας τύλιξε ένα απίστευτο συμβολικό «νεκροσέντονο» οικονομικής ανασφάλειας και απραξίας που γιγαντώνει την απελπισία και την απόγνωση...

Και σε αυτό ακριβώς το σημείο νοερής και πραγματικής αναφοράς, σε σχέση «ευθέως ανάλογη...δυστυχώς» αυξάνουν σε αριθμητικά μεγέθη οι τσαγκάρηδες, οι ράφτες και οι γαζώτριες της κάθε ελληνικής γειτονιάς και μαζί η προσέλευση σε πανελλαδική κλίμακα στα δωρεάν συσσίτια Δήμων και Εκκλησιών!...

Φοβάμαι ότι η επόμενη ΕΞΕΓΕΡΣΗ των πτωχών και των περιφρονημένων στην Ελλάδα και τον Ευρωπαϊκό Νότο θα κάνει τη Γαλλική και Ρωσική Επανάσταση να φαντάζει ως «έκρηξη θυμού παιδιών του...κατηχητικού»

Εάν φωνάξουμε ΒΟΗΘΕΙΑ ποιος θα μας ακούσει;...

Του καθηγητή Γιώργου Πιπερόπουλου